

Predica de la Zürich

Duminică, 29 iulie 2018, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Ps. 91:1-16**: „*Cel ce stă sub ocrotirea Celui preainalt și se odihnește la umbra Celui atotputernic, zice despre Domnul: «El este locul meu de scăpare și cetățuia mea, Dumnezeul meu în care mă încred!»*»

Da, El te scapă de lațul vânătorului, de ciumă și de pustiirile ei. El te va acoperi cu penele Lui și te vei ascunde sub aripile Lui. Căci scut și pavăză este credincioșia Lui! Nu trebuie să te temi nici de groaza din timpul nopții, nici de săgeata care zboară ziua, nici de ciurma care umblă în întuneric, nici de molima care bântuie ziua namiaza mare. O mie să cadă alături de tine, și zece mii la dreapta ta, dar de tine nu se va apropia. Doar vei privi cu ochii și vei vedea răsplătirea celor răi.

Pentru că zici: «Domnul este locul meu de adăpost!» și faci din Cel preainalt turnul tău de scăpare, de aceea nici o nenorocire nu te va ajunge, nici o urgie nu se va apropia de cortul tău. Căci El va porunci îngerilor Săi să te păzească în toate căile tale; și ei te vor duce pe mâini, ca nu cumva să-ți lovești piciorul de vreo piatră. Vei păși peste lei și peste năpârci și vei călca peste pui de lei și peste șerpi. –

«Fiindcă Mă iubește – zice Domnul – de aceea îl voi izbăvi; îl voi ocroti, căci cunoaște Numele Meu. Când Mă va chema, îi voi răspunde; voi fi cu el în strâmtorare, îl voi izbăvi și-l voi proslăvi. Îl voi sătura cu viață lungă și-i voi arăta mântuirea Mea»”.

Doresc să vă spun tuturor un bun venit în Numele scump al Domnului nostru. Noi am citit un Cuvânt puternic și am ascultat cântări puternice. Fiecare cântare a fost o predică, o invitație să ne încredem în Domnul, iar apoi cântările pe care toți le-am cântat

împreună. „Doamne, Tu ai făcut lucruri mari cu noi aici. În praf ne închinăm înaintea Ta”. Apoi cântarea „unde gura, ochii și urechile trebuie să fie dedicate Domnului. Înainte ca gura să se poată deschide și să fie folosită, trebuie ca ochii să vadă și urechile să audă”. Este absolut important de știut să auzi și să crezi ceea ce spune Bisericii Duhul. Înainte ca să deschidem gura, fie ca Dumnezeu să ne dăruiască har ca să avem ochi unși și urechi deschise pe care Domnul le poate binecuvânta. Domnul a spus: „*Ferice de ochii voștri, că văd; ferice de urechile voastre, că aud*”. Îi aducem mulțumire Domnului din toată inima. Spunem un bun venit și celor ce sunt în legătură directă.

Am avut un sfârșit de săptămână puternic în România, unde am avut o întâlnire jubiliară. Acum cincizeci de ani, în august 1968 am fost de prima dată în România. De atunci, în această perioadă de cincizeci de ani, am fost în România de exact 30 de ori. Aceasta a fost din nou o adunare care a adus rod pentru veșnicie. Oamenii au venit de peste tot: din Moldova, din Serbia și țările învecinate. În auditoriul principal au fost peste 1.500 de persoane, iar în sala alăturată peste trei sute. Dumnezeu a dăruit har și a binecuvântat peste așteptări și înțelegere. Fratele nostru care este responsabil de contactele internaționale, pentru ca toți de pe întregul pământ să poată asculta, ne-a comunicat că prin Facebook au fost conectați peste 5.000, pe YouTube au fost peste 2.000, pe Livestream au fost 140; în total peste 7.000 de persoane de pe întregul pământ au fost conectați, toți au putut urmări și asculta vestirea. Locul adunării a fost orașul Drobeta Turnu Severin, o localitate lângă Dunăre. Pe o parte a Dunării este Serbia, pe partea cealaltă este România. Dumnezeu a dăruit har peste har. Cuvântul Lui sfânt și scump n-a fost vestit doar în acea localitate, ci pe întregul pământ oamenii au putut asculta. Dacă apoi primești un mail din Australia sau din diferite alte țări și citești: „Noi am putut vedea și urmări vestirea”, atunci știți ce înseamnă aceasta pentru mine? Când Domnul nostru a spus că Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu va fi vestită ca mărturie tuturor popoarelor atunci noi putem spune că suntem martori oculari ai lucrurilor pe care Domnul le-a prezis și care se petrec acum în timpul nostru. Domnului Dumnezeului nostru Îi mulțumim pentru aceasta.

M-am gândit la unele lucruri care sunt în legătură cu Israelul și ceea ce se petrece în prezent. Două lucruri merg în paralel: pe de o parte, are loc chemarea afară a Bisericii nou testamentare din toate popoarele și limbile, care, ca Mireasă, Îl va întâmpina pe Mire; iar pe de altă parte, are loc adunarea poporului Israel din toate popoarele, limbile și națiunile în care au fost împrăștiati.

Eu m-am bucurat în mod deosebit de ceea ce a declarat ieri domnul Netanyahu. El s-a referit la declarația de la Basel dată în august 1897, la ceea ce a spus Theodor Herzl care a fost fondatorul mișcării sioniste care a spus că iudeii au dreptul la un stat propriu. Iar în 2 noiembrie 1917, Balfour a dat o declarație în Londra și a spus că ceea ce a anunțat Theodor Herzl trebuie să devină realitate. Iar acum o săptămână Netanyahu s-a referit la ambele evenimente și a declarat că Israelul aparține poporului iudeu și începând de acum există o singură limbă în țară, iar aceasta este limba evreiască, iar toți ceilalți sunt bine veniți în mijlocul nostru. Acest lucru îl amintesc doar pentru că prorocia biblică se împlinește în fața ochilor noștri: „Când vedeți că smochinul frăgezește, atunci voi știți că timpul este aproape”. În Vechiul Testament, în Osea 9:10, Dumnezeu a comparat Israelul cu un smochin în pustie. Noi ne bucurăm împreună cu Israelul, și ne bucurăm mai mult că în timpul nostru Dumnezeu a trimis un mesager pentru ca atenția noastră să fie îndreptată înspre ceea ce trebuie să se întâmple acum înaintea revenirii lui Isus Hristos. Eu m-am gândit la o predică a fratelui Branham ținută în luna august 1955 la care eu personal am luat parte. El a ținut predica având ca temă principală Cuvântul din prorocul Ioel. Permiteți-mi să citesc aceste versete pentru ca voi să știți ceea ce vreau să vă spun.

Fratele Branham s-a referit la Ioel 2 de la vers. 23 la 26. În vers. 23 citim că „*Domnul Dumnezeu va da ploaie la vreme, vă va trimite ploaie timpurie și târzie, ca odinioară*”. Apoi, în vers. 25 citim că Dumnezeu va restitui tot ce a fost înainte. Apoi în vers. 26 putem citi: „*Veți mânca și vă veți sătura, și veți lăuda Numele Domnului Dumnezeului vostru care va face minuni cu voi, și poporul Meu niciodată nu va mai fi de ocară!*”. Tema principală a fost că

Dumnezeu a făgăduit că va restitui, va reășeza în starea originală tot ceea ce a fost la început în Biserică.

Noi ne gândim la ceea ce a fost la început în Biserică. Cele cinci slujbe și nouă daruri: darul minunilor, darul tămăduirilor, darul credinței și Dumnezeu a confirmat Cuvântul care a fost vestit. Noi credem că noi, ca popor al lui Dumnezeu, nu vom rămâne de ocară, pentru că noi Îl credem pe Dumnezeu și știm că Isus Hristos este același ieri, azi și în veci. Nu este o teorie, eu pot confirma acest lucru. Pentru că fratele Branham a avut o slujbă asemănătoare cu slujba Domnului de la început: pe loc orbii și-au căpătat vederea, șchiopii au alergat și ologii au fost vindecați. Dumnezeu a confirmat Cuvântul.

Noi așteptăm și știm că Domnul Își confirmă Cuvântul și va aduce totul înapoi în starea reășezată. Noi putem doar să vestim Cuvântul, dar El confirmă Cuvântul vestit în viețile noastre, în noi care ne încredem în El din toată inima. Voi știți că ultimul mesaj trebuie să fie ca primul: Evanghelia veșnic valabilă, Isus Hristos, Domnul și Răscumpărătorul nostru este și rămâne punctul central al vestirii noastre. Pavel n-a vrut să știe și să vestească nimic altceva decât pe Isus Hristos Cel răstignit, cu care și noi am fost răstigniți, și a vrut să trăiască doar cu El. Să scot în evidență încă o dată acest lucru: Dumnezeu ne-a binecuvântat ochii și urechile, ca să putem vedea, auzi, să putem crede și să ne punem pe deplin de partea lui Dumnezeu. Și așa cum a scris Pavel în Rom. 4 despre Avraam, el nu s-a lăsat intimidat prin necredință. Aici este o afirmație puternică și importantă: necredința te rățăcește, te înnebunește. Dar credința este lucrul principal. Avraam L-a crezut pe Dumnezeu. El nu s-a uitat la starea lui și nici la împrejurări, el L-a crezut pe Dumnezeu și acest lucru i-a fost socotit ca neprihănire și a văzut făgăduința împlinită. Exact așa este și cu noi în acest timp. Noi credem din toată inima ceea ce s-a întâmplat în 11 iunie 1933.

Dragii mei frați și surori, chiar înainte am citit în Apoc. 22:20: „*Da, Eu vin curând*”. Acest lucru a fost spus acum două mii de ani, dar astăzi nu doar că timpul este aproape, ci timpul a sosit ca ceea ce au scris și vorbit apostolii și a fost hotărât pentru timpul nostru să se

împlinească. Biblia a fost scrisă în așa fel ca s-o putem citi astăzi ca și cum ar fi scrisă ieri, este adresată nouă, a fost scrisă pentru noi.

Dacă Petru scrie că noi n-am urmat unor basme meșteșugit alcătuite, atunci noi spunem „Amin”, fiindcă nici noi n-am urmat unor fabule. Dacă Petru scrie că nicio prorocie din Scriptură nu permite o interpretare proprie, atunci noi spunem „Amin” la aceasta, este un absolut. Nicio prorocie din Scriptură nu permite o interpretare proprie. Ceea ce a făgăduit și a spus Dumnezeu noi o vedem în împlinire și știm că ce nu s-a împlinit încă se va împlini așa cum a spus El. Aceasta noi o credem din toată inima. Ultimul mesaj care răsună acum ne aduce prin ascultare și credință într-o relație directă cu Dumnezeu. Să credem ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru acest timp și prin ascultare deplină să-L urmăm pe El. Noi credem ceea ce i-a fost spus prorocului: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premergea prima venire a lui Hristos așa mesajul care ți-a fost încredințat ție va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”.

Dragii mei frați și surori, privesc în urmă la cei peste cincizeci de ani care au trecut. Ce am făcut eu în toți acești ani? Mi-am împachetat valiza, mi-am despachetat valiza, m-am dus la aeroport și din nou acasă, și am călătorit în toate popoarele, la toate limbile. În anul 1968 călătorisem cu mașina prin întreaga Europă de Est: în Polonia, Cehoslovacia, România, Iugoslavia. Tot timpul eram cu mașina pe drum ca să port Cuvântul Domnului. Dumnezeu a dăruit har ca începând din anul 1967 să avem transmisiuni regulate la Radio Luxemburg, în fiecare duminică dimineața la ora 6²⁰ unde am putut trata diferite teme; vocea mea a putut fi auzită la Radio Luxemburg pe unde scurte și medii și prin radio au fost făcute toate contactele în Rusia, Polonia, Cehoslovacia, România. Cei din toate țările est europene care cunoșteau limba germană au putut asculta acele transmisiuni. Îi suntem mulțumitori Domnului că de la început El S-a îngrijit ca ultimul mesaj să nu fie pus sub sfeșnic, ci să fie pus pe sfeșnic și în felul acesta să fie purtat pe întregul pământ și toți din toate popoarele și toate limbile să poată urmări, asculta, crede și să trăiască pregătirea lor pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos.

Dacă în Ioel 2:26 este scris: „*și poporul Meu...!*”, este vorba, de poporul Lui. De nimic altceva. Toți ceilalți merg pe căile lor proprii, dar noi, ca popor al lui Dumnezeu ne putem încrede în Domnul. În Ioel 2:26b este scris: „*și poporul Meu niciodată nu va mai fi de ocară!*”. Gândurile noastre merg acum la Rom. 9:33, merg la Rom. 10. Aici în Rom. 9:32-33 este scris: „*...Iată că pun în Sion o Piatră de poticnire și o Stâncă de cădere: și cine crede în El nu va fi dat de rușine*”. Cine crede în El nu va fi dat de rușine. Cărturarii și fariseii au lepădat această Piatră prețioasă care a fost pentru ei o pricină de poticnire. Dar pentru toți aceia care și-au pus încrederea în El, a devenit Piatra din capul unghiului. Și noi suntem pietre vii zidite în clădirea lui Dumnezeu, iar Domnul nostru Isus Hristos este Piatra de temelie. Dumnezeu a arătat și descris Biserica în multe comparații și exemple. Exact așa în Rom. 10:10 este scris: „*Căci prin credința din inimă se capătă neprihănirea și prin mărturisirea cu gura se ajunge la mântuire. După cum spune Scriptura: «Oricine crede în El, nu va fi dat de rușine»*”.

Dragii mei frați și surori, noi putem spune sincer și cinstit că noi nu ne-am vestit pe noi înșine. Noi am vestit pe Domnul ca Răscumpărător, am vestit ceea ce este scris, că „*Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine*”, noi am vestit că prin Sângele noului legământ zapisul a fost rupt și păcatul ne-a fost iertat. Dumnezeu ne-a dăruit neprihănirea prin credința în lucrarea de răscumpărare isprăvită de pe crucea Golgotei. Noi suntem urmașii direcți ai Domnului nostru. Acest lucru l-am amintit deja la început: nicio cale proprie, nicio voie proprie, ci Tu, Doamne, singur să hotărăști în viața mea. N-a spus Dumnezeu prin prorocul Isaia: „*Căci gândurile Mele nu sunt gândurile voastre, și căile voastre nu sunt căile Mele*”? Dar noi, prin ascultare, putem urma ceea ce ne-a spus Dumnezeu în Cuvântul Său, ne încredem în Domnul și știm că credința și ascultarea ne călăuzesc la țintă, iar noi nu vom rămâne de rușine, nu vom fi dezamăgiți.

Scumpii mei frați și surori, eu doresc ca voi s-o puteți crede o dată pentru totdeauna: noi nu vorbim despre noi și nici nu vorbim pentru noi, ci direct prin însărcinarea lui Dumnezeu. Pe cât de sigur

prorociei și apostolii au primit o chemare directă pentru vestirea Cuvântului, pe atât de sigur s-a întâmplat și în timpul nostru: cu aceste urechi am auzit. Pe lângă aceasta citim din 1 Tim. doar ca să știți că aici nu este propovăduită o nouă direcție de credință, ci Cuvântul original, Evanghelia deplină a Domnului nostru Isus Hristos. Pavel a scris în 1 Tim. 1 și în Numele Domnului permiteți-mi să citesc vers. 1 și 2. Pavel a putut spune: „*Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin porunca lui Dumnezeu* („prin însărcinarea lui Dumnezeu” – lb. germ.), *Mântuitorul nostru, și a Domnului Isus Hristos, Nădejdea noastră...*”. Nu prin însărcinarea proprie, nu prin însărcinarea unei biserici, ci pentru că a fost o parte a istoriei mântuirii, o parte a planului de mântuire al lui Dumnezeu din timpul nostru pe care putem s-o trăim personal.

Dumnezeu ne-a uns ochii noștri spirituali pentru că așa este scris în ultima scrisoare din Apoc. 3, că Domnul ne va unge ochii ca să putem vedea. Noi trăim în ultima epocă a Bisericii și am primit trecere înaintea lui Dumnezeu ca să putem crede. Fratele Branham a repetat mărturia lui de optsprezece ori; este copleșitor când auzi cu ce autoritate și siguranță vorbește despre acest eveniment. Mai ales trăirea care era în legătură cu acel vâjâit și apoi vocea care a răsunat din norul supranatural: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premergă prima venire a lui Hristos așa vei fi trimis tu cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Și ce s-a întâmplat? Dumnezeu l-a luat pe mesager, dar mesajul ne-a rămas nouă. Cu adevărat, în Numele Domnului, printr-o însărcinare divină, începând de atunci am vestit acest mesaj. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu că acum mesajul a ajuns până la marginile pământului. Din 193 de țări care există pe pământ noi îngrijim regulat 172 de țări, iar restul țărilor sunt îngrijite de frații din țările învecinate. Noi putem spune înaintea Feței lui Dumnezeu că Domnul, prin tehnică, a făcut posibil ca ultimul mesaj să ajungă la toți aleșii din toate popoarele și semințiile. Ultimii ascultă ultimul mesaj, îl cred, așteaptă revenirea Domnului nostru Isus Hristos și se pregătesc pentru aceasta.

În primul sfârșit de săptămână din iulie fratele Justin din Johannesburg a fost în Krefeld. El s-a gândit: „O, fratele Frank a dat

mărturie că el a fost în Washington și că acolo el a văzut fotografia cu stâlpul de foc deasupra capului fratelui Branham”. Și ce a făcut fratele Justin? El s-a dus la Washington și a ajuns în Sala de Artă unde l-a rugat pe responsabil să-i arate fotografia cu stâlpul de foc deasupra capului fratelui Branham. O doamnă l-a condus până la acel loc unde era sertarul în care era fotografia. Ea a scos fotografia cu stâlpul de foc deasupra capului fratelui Branham și a pus-o pe masă. Fratele nostru a făcut mai multe fotografii și a spus: „Am văzut-o personal”. În anul 1968 bărbatul de acolo mi-a spus: „Această fotografie n-are nicio descriere și într-o bună zi ea va ateriza într-un sertar”.

Scumpii mei frați și surori, ceea ce face Dumnezeu este realitate. Suntem mulțumitori că de la început noi am primit legătura cu Dumnezeu. Noi nu slăvim pe niciun om, ci doar lui Dumnezeu îi dăm cinstea căci El hotărăște cine și ce are de spus, și când trebuie să fie adus mesajul. În zilele Domnului nostru s-a putut spune că timpul este aproape. De fiecare dată timpul este aproape. Dar ce putem spune noi astăzi? Noi putem spune că timpul a sosit, prorocia biblică se împlinește în fața ochilor noștri cu Biserica Mireasă care este chemată afară și cu Israelul. Cât de des a spus Domnul: „Când voi veți vedea împlinindu-se toate aceste lucruri, ridicați-vă capetele”.

Scumpi frați și surori, permiteți-mi să spun și acest lucru liber, deschis și deslușit. Pe cât de sigur Dumnezeu l-a trimis pe mesagerul Lui înaintea revenirii lui Isus Hristos cu însărcinarea absolută de a descoperi Cuvântul original, să pună totul pe sfeșnic, până la deschiderea celor șapte peceti, ca prin el (prin Cuvântul descoperit) oamenii să fie introduși în întregul plan de mântuire al Dumnezeului nostru – și acest lucru este realitate – pe atât de sigur are loc chemarea afară, pregătirea noastră, a celor ce trăim acum, credem acum și avem parte de vestire și tot atât de sigur vom avea parte de împlinirea tuturor lucrurilor pe care Dumnezeu le-a făgăduit Bisericii pentru acest timp.

Așa cum am amintit înainte din Ioel 2, Dumnezeu va trimite ploaia timpurie și târzie, pe care Iacov a amintit-o în Iac. 5:7 în legătură cu revenirea Domnului. Permiteți ca prin credință să înaintăm. Să nu ne neliniștim crezând că durează prea mult. Dumnezeu are

îndelungă răbdare – acest lucru l-a scris Petru. Dumnezeu are îndelungă răbdare până când ultimii sunt chemați afară. Dacă Domnul nostru ar fi venit acum cincizeci de ani, atunci unde ai fi fost tu, unde aş fi fost eu? Sau dacă ar fi venit acum zece ani. Dumnezeu are îndelungă răbdare cu noi până când ultimul dintre popoare este chemat afară şi numărul este deplin. Apoi Însuşi Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel şi cu trâmbiţa lui Dumnezeu, Se va coborî din cer şi ne va lua Acasă. Aceasta n-o spun doar aşa, ci aşa se va şi întâmpla.

Toţi care acum nu dau spaţiu necredinţei şi îndoielii, care nu lasă loc discuţiilor sau altor lucruri inutile, ci pot crede din inimă că acum este timpul când ultimul mesaj, înaintea revenirii lui Isus Hristos, este dat tuturor popoarelor şi limbilor, pe de o parte, pentru mărturie, iar pe de altă parte, pentru chemarea afară şi pregătirea pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos, cine poate crede din inimă acest lucru poate pleca acasă cu siguranţa că va avea parte de răpire. Nu vă uitaţi la necazurile voastre, nu vă uitaţi la problemele voastre, nu vă uitaţi la ceea ce ne înconjoară pe noi toţi, ci priviţi la Domnul care a dat făgăduinţa. Noi o putem crede şi vom vedea Scriptura împlinindu-se. Niciunul care şi-a pus încrederea în Domnul nu va rămâne de ocară.

Dragii mei fraţi şi surori, voi nu vă puteţi da seama ce înseamnă să auzi cu aceste urechi vocea puternică, străpungătoare, a Domnului. Apoi, în luna aprilie 1966, când mi-am dedicat pe deplin viaţa mea Domnului, prin har, sub lacrimi, şi prin credinţă am făcut un legământ/jurământ înaintea Domnului şi l-am spus: „Doamne, eu voi face ceea ce mi-ai poruncit Tu să fac. Mă voi duce dintr-un oraş într-altul, dintr-o ţară în alta”. Doresc să mai amintesc partea care mi-a fost foarte importantă din acest jurământ: „Eu doresc ca toţi aceia care vor auzi Cuvântul Tău din gura mea şi-l vor crede, ei să aibă parte de răpire”. Aceasta a fost atunci când eu m-am dedicat pe deplin. Voi ştiţi, eu am predicat timp de cincisprezece ani, timp în care şi munceam, câştigându-mi banii mei proprii. Dar după plecarea Acasă a fratelui Branham nu mi-a rămas nimic altceva de făcut, decât să intru pe deplin în slujba Domnului şi să-I stau la dispoziţie. Dar acesta a fost

lucrul principal: „Toți care vor auzi Cuvântul Tău din gura mea și-l vor crede, ei să aibă parte de revenirea Domnului, de răpire și să-i văd în slavă”. Aceasta este convingerea mea. De atunci, cu această convingere eu am putut călători și să vestesc Cuvântul la toate popoarele și limbile.

Apoi a urmat puternica trăire a răpirii din ianuarie 1981. Voi nu vă puteți da seama ce înseamnă o astfel de trăire: să fii scos din trup, să fii transpus în veșnicie, să vezi gloata care nu se putea număra, îmbrăcată în alb, și haina fiecăruia emana o strălucire – albul nu era fad, ci fiecare haină emana o strălucire – și apoi să trăiești răpirea prin har. Toți vor fi tineri. Domnul nu mă va lua în acest trup de 84, 85 de ani, ci eu voi fi schimbat. Noi toți vom fi schimbați și vom primi un trup nou de înviere și vom fi cu Domnul pentru totdeauna.

Dragii mei frați și surori, vom vedea deslușit că se va fi meritat ca eu să fi călătorit dintr-un oraș în altul, dintr-o țară în alta, și pentru voi se va fi meritat să fi făcut călătorii lungi și să veniți ca să auziți Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Se va fi meritat pentru noi toți să-L credem pe Dumnezeu și să avem parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent. Voi toți știți că noi suntem respinși pentru că noi nu credem învățătura trinitară – acesta este unul din punctele principale. Acum am un articol lung în care este descris cum a fost formulată trinitatea din al treilea până în al șaselea secol. Este de neconceput ceea ce este scris și spus acolo.

Noi credem într-un singur Dumnezeu adevărat care există din veșnicie în veșnicie. Și acest unic Dumnezeu ni S-a descoperit ca Tată, în cer, în Fiul Său, pe pământ și în noi, prin Duhul Sfânt ca să isprăvească răscumpărarea noastră – Dumnezeu deasupra noastră, Dumnezeu în noi și Dumnezeu cu noi, trei manifestări, trei descoperiri ale Aceluiași Dumnezeu, pentru ca noi să fim aduși înapoi în starea de fii. Gal. 4:4 este unul dintre cele mai importante versete din sfânta Scriptură privitor la înfierea noastră. Acesta a fost motivul descoperirii în Fiul lui Dumnezeu: pentru ca noi toți să fim aduși înapoi în starea originală ca fii și fiice ale lui Dumnezeu.

Citim din Gal. 4:4: „*Dar, când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie...*”. Nu născut în cer, ci „*născut din femeie, născut sub Lege*”. Este atât de important de știut: să lași Sfânta Scriptură ca singura valabilă. Așa cum este scris în 1 Cor. 15:28, când noi, ca fii și fiice ale lui Dumnezeu vom fi la Domnul pentru totdeauna. Atunci nimeni nu va mai vorbi de „Tată” și de „Fiu”, ci atunci Dumnezeu va fi totul în toți. Așa cum a fost în veșnicie așa va fi din nou în veșnicie, și noi vom fi la Domnul pentru totdeauna.

Dumnezeu l-a folosit pe fratele Branham în mod deosebit ca să pună pe sfeșnic toate aceste adevăruri biblice fundamentale. Prin el Dumnezeu a descoperit botezul biblic, Cina Domnului – care sunt adevăruri biblice fundamentale pentru Biserica nou testamentară. Un Domn, o credință, un botez. Apoi, cu adevărat, trebuie să mergem înapoi și să vedem cum a botezat Petru, cum a botezat Pavel, cum a botezat Filip. Cu adevărat trebuie să ne întoarcem înapoi la Cuvânt. De la Mat. 28 trebuie să mergi la Mar. 16; de la Mar. 16 să mergi la Lc. 24:47-48, apoi, mai departe să mergi la Fapte 2; după aceea la Fapte 8, Fapte 10, Fapte 19 și apoi la Rom. 6. Trebuie să mergem de la verset la verset, să avem respect divin față de scumpul și prețiosul Cuvânt al lui Dumnezeu. Noi suntem foarte mulțumitori că în timpul nostru Dumnezeu nu doar că l-a trimis pe fratele Branham cu darul deosebit al vindecării, ci și cu însărcinarea deosebită de a restitui mesajul divin, Evanghelia deplină, să reăseze totul înapoi în starea originală pentru ca noi care credem să putem trăi prin har realitatea restituirii.

Eu personal cred că fiecare făgăduință a lui Dumnezeu, inclusiv făgăduința trimiterii ploii timpurii și târzii, toate făgăduințele lui Dumnezeu se vor împlini. Atât de sigur cum noi am citit din Ioel 2, poporul Meu nu va rămâne de ocară. Noi ne-am pus încrederea în Domnul și noi putem crede și primi prin credință tot ceea ce ne-a pregătit și ne-a spus El.

Citim din 1 Tes. 2:4 pentru ca toți să fim mângâiați și întăriți, și prin credință să fim ancorați în Cuvântul Domnului.: „*Ci, fiindcă*

Dumnezeu ne-a găsit vrednici să ne încredințeze Evanghelia, căutăm să vorbim așa ca să plăcem nu oamenilor, ci lui Dumnezeu care ne cercetează inima". În așa fel, ca să plăcem nu oamenilor, ci lui Dumnezeu care ne cercetează inima. Nu să placem oamenilor, ci să fim plăcuți lui Dumnezeu. Este necesar ca Cuvântul lui Dumnezeu să fie vestit curat, fără interpretări, fără răstălmăciri. Ci să vestim doar Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu în original, iar acest lucru l-am făcut prin har în ultimii ani.

Scumpi frați și surori, este puternic că noi ne regăsim în Cuvântul lui Dumnezeu în orice loc din Scriptură am citi. Aproape aș fi spus că noi ne regăsim în fiecare capitol, ne regăsim în tot ceea ce a fost scris, prin har. Vă rog citiți împreună cu mine din 1 Cor. 2 îndeosebi vers. 7 și 16. Scumpi frați și surori este foarte important. Citim vers. 7: *„Noi propovăduim înțelepciunea lui Dumnezeu, cea tainică și ținută ascunsă, pe care o rânduiase Dumnezeu, spre slava noastră, mai înainte de veci*".

Dragii mei frați, unde este vestit astăzi ceea ce slujește pentru chemarea afară, separare, pregătire pentru ziua revenirii lui Isus Hristos care a fost făgăduită? Toate denominațiile, toate bisericile, toate adunările au fixat ceea ce ei doresc să creadă și să învețe. Toți au crezurile lor, dar noi credem așa cum zice Scriptura. Așa cum este scris în vers. 7: *„Noi propovăduim înțelepciunea lui Dumnezeu, cea tainică și ținută ascunsă, pe care o rânduiase Dumnezeu, spre slava noastră...”*. Pentru ca la revenirea lui Isus Hristos noi să fim slăviți. Nouă ne-a fost descoperit Cuvântul și îl primim; primim fiecare corectare și tot ceea ce este necesar și-I mulțumim Domnului din inimă pentru aceasta. Așa cum este scris aici: *„...pe care o rânduiase Dumnezeu...mai înainte de veci*". Există o predestinare divină. Dumnezeu a vrut ca toți oamenii să fie ajutați, dar El a știut cine va veni la El și i-a putut hotărî înaintea întemeierii lumii pe toți aceia care vor primi mântuirea Lui, ca să vadă slava Lui.

Apoi citim îndeosebi în 1 Cor. 2:10. Vă rog ca toți să fiți atenți și să citiți împreună cu mine. Citim 1 Cor. 2:10: *„Nouă însă*

Dumnezeu ni le-a descoperit prin Duhul Său. Căci Duhul cercetează totul, chiar și lucrurile adânci ale lui Dumnezeu”.

Voi știți că eu mă bucur îndeosebi de descoperirea lui Dumnezeu. Este ceva atât de prețios că Dumnezeu ni S-a descoperit așa și am putut fi introduși în toate tainele, mai ales în taina lui Dumnezeu, Isus Hristos, Domnul nostru. Dragii mei frați și surori, tuturor căroră Dumnezeu li S-a descoperit așa, care au pășit pe teritoriul descoperirii, care au intrat în Locul preasfânt ceresc, au înțeles și cred că perdeaua a fost ruptă, chivotul legământului a fost deschis și Domnul ne vorbește direct prin Cuvânt și noi înțelegem totul corect. Așa cum a fost spus atunci: „*Ferice de ochii voștri că văd; și de urechile voastre că aud!*” (Mat. 13:16). Câte mii și mii L-au auzit pe Domnul nostru! Tuturor le-a vorbit în pilde, dar ucenicilor le-a spus: „*Vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției lui Dumnezeu*”.

Fraților, să cuprindem despre ce este vorba acum. Mireasa Mielului se pregătește pentru venirea Mirelui. Este vorba ca prin credință să acceptăm și să primim Cuvântul pe care Dumnezeu l-a făgăduit pentru timpul nostru, cu adevărat să-l credem din inimă. Încă o dată accentuăm: să nu ne uităm la noi, să nu ne uităm la alții, să nu ne uităm la împrejurări. Ci să ne încredem în Domnul. Dacă făgăduința lui Dumnezeu este în interiorul inimii tale, atunci cu tine se întâmplă cum s-a întâmplat cu Avraam care nu s-a lăsat intimidat de necredință. Necredința merge înapoi până în Grădina Eden. Șarpele a venit la Eva, punând sub semnul întrebării ceea ce îi spusese Dumnezeu lui Adam, și astfel a semănat îndoială în inima ei: „*Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: «...?»*”. Vă rog, vă rog ca niciodată să nu se întâmple cu voi așa ceva! Ceea ce a spus Dumnezeu este „Da” și „Amin”. Cuvântul lui Dumnezeu rămâne veșnic valabil, iar tu și eu rămânem cu Cuvântul lui Dumnezeu, prin har, în veci. Pentru că noi suntem născuți din nou prin Sămânța Cuvântului viu al lui Dumnezeu pe care noi am primit-o din toată inima și am crezut.

Dragii mei frați și surori, am devenit noi conștienți de ceea ce înseamnă har, ce înseamnă alegere, ce înseamnă să primești trecere

înaintea lui Dumnezeu? Așa cum Moise a spus: „*Dacă am primit trecere înaintea Ta, lasă-mă să cunosc căile Tale*”. Dumnezeu ne-a făcut de cunoscut calea Lui pe care merge acum cu poporul Său. Noi pășim pe această cale strâmtă și propășim prin credință și ascultare.

S-o mai spunem o dată acum în încheiere. Acum este cea mai importantă perioadă de timp a Bisericii nou testamentare, când ultimul mesaj este purtat înaintea revenirii lui Isus Hristos. Dragii mei frați și surori, așa cum am amintit înainte, pentru noi durează foarte, foarte mult, fie cu Israelul, fie cu Biserica. Cine s-ar fi gândit vreodată că va mai dura atât de mult, din 1897 și din 1917, din 1933, din 1946, toate aceste date importante care și-au avut sensul și și-au găsit împlinirea? Nimeni nu s-a gândit la așa ceva. Chiar când am avut adunări în Krefeld, noi stăteam sub impresia că revenirea Domnului poate avea loc în orice clipă. Anii au trecut, dar cum am spus înainte, acum revenirea Domnului nu este doar aproape, ci acum poate avea loc în orice clipă. Dacă atunci, în anul 1963, fratele Branham a putut spune: „Nu mai văd nimic ceea ce ar trebui să se îplinească. Revenirea Domnului poate avea loc”, atunci ce putem spune noi astăzi?

Încă o dată accentuăm. Când ultimul va fi chemat, va fi adăugat și numărul va fi deplin, trâmbița va răsună și Însuși Domnul Se va întoarce. Citim unul dintre cele mai puternice cuvinte și apoi vom mulțumi Domnului împreună. Vom mulțumi pentru toți frații de pe întregul pământ. Aceia care sunt de părerea că Domnul a venit deja, să știe că nu este așa. Când Domnul va veni atunci noi vom pleca în slavă, vom trece dincolo.

În 1 Tes. 4:15 este scris: „*Iată, în adevăr, ce vă spunem prin Cuvântul Domnului: ...*”. Amin. Nu o părere proprie: „ar putea fi”, sau „s-ar putea să nu fie”, nu! „*Iată, în adevăr, ce vă spunem prin Cuvântul Domnului...*”. Așadar este AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Apoi: „*noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți. Căci Însuși Domnul*”. Amin. Aleluia! „*Căci Însuși Domnul*”. Nu o învățătură, nu un mesaj. Mesajul premerge revenirea Lui, dar Însuși Domnul va reveni și îi va lua Acasă pe toți aceia care au crezut mesajul. „*Căci Însuși Domnul,*

cu un strigăt". Strigătul răsună: „Poporul Meu ieșiți afară!"; strigătul răsună: „Iată, Mirele sosește! Pregătiți-vă să-L întâmpinați". „...*cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii care vom fi rămas, vom fi răpiți...*". Minunat! Îi mulțumim lui Dumnezeu. Și acest Cuvânt este scris pentru noi care trăim. Pavel nu mai este aici, dar noi încă suntem aici, noi care suntem în viață și am rămas aici până la revenirea Domnului.

Dragii mei frați și surori, începeți să-I mulțumiți lui Dumnezeu că Cuvântul a fost scris sub călăuzirea Duhului Sfânt în așa fel ca astăzi să-l putem citi, astăzi ne este adresat nouă, iar noi ne regăsim din nou în Cuvânt și doar Îi putem mulțumi Domnului. Lui Îi aducem cinstea pentru Sângele noului legământ, pentru Cuvântul Său descoperit și pentru Duhul Sfânt care ne călăuzește în tot Adevărul. S-o mai spunem o dată: ultimul mesaj premerge revenirea Lui și toți care au primit trecere înaintea lui Dumnezeu vor crede și prin ascultare vor urma pe Domnul. Lui Îi aducem cinstea. El Și-a început lucrarea și tot El o va și desăvârși pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru Isus Hristos. Amin.

Haideți să ne ridicăm și împreună să-I mulțumim Domnului. Doamne, atotputernicule Dumnezeu, noi am auzit Cuvântul Tău și avem parte de răscumpărarea isprăvită, după duh, trup și suflet. Iubite Domn, noi suntem proprietatea Ta. Tu ne-ai răscumpărat scump, Ți-ai vărsat Sângele, Sângele noului legământ. Noi suntem gloata răscumpărată prin Sânge care crede din inimă Cuvântul descoperit și prin Duhul Sfânt este călăuzită în tot Adevărul. Iubite Domn, timpul nu este doar aproape, timpul a sosit. Ridicați-vă capetele căci izbăvirea trupurilor voastre se apropie. Binecuvântează-i pe toți. Tu cunoști necazurile, cunoști mijlocirile și toate greutățile pe care le are fiecare.

Iubite Domn, fie în căsnicii, familii, fie în meserii la serviciu sau oriunde ar fi, fie la tineri, fie la bătrâni, Te rugăm ajută-ne pe toți. Pentru că noi așa am auzit că ajutorul nostru este Domnul. Tu ne-ai ajutat, Tu ne-ai purtat și ne vei ajuta și purta mai departe. Ne rugăm pentru toți cei ce au nevoie de iertare. Noi toți avem nevoie de iertare.

O, Doamne, Te rugăm iartă-ne pe toți, iartă-ne orice neascultare, orice necredință, iartă-mă pe mine, iartă-ne pe toți. Dăruiește-ne har desăvârșit până în adâncul adâncului sufletului. Căile Tale să fie căile noastre, gândurile Tale să fie gândurile noastre, Cuvântul Tău să fie Cuvântul nostru. Ca gloată răscumpărată prin Sânge și botezată cu Duhul să ne putem întâlni cu Tine la revenirea Ta. Îți mulțumim pentru trimiterea robului și prorocului Tău, Îți mulțumim pentru mesajul care acum ajunge la marginile pământului. Binecuvântează și cheamă-i afară pe ultimii, desăvârșește-Ți lucrarea Ta de răscumpărare așa cum Ți-ai desăvârșit lucrarea de creație. Binecuvântează-i pe toți cei ce sunt aici și pe toți care sunt în legătură directă, oriunde s-ar afla. Salvează, vindecă, eliberează și confirmă scumpul și prețiosul Tău Cuvânt cu noi și în noi toți. Ție, singurului, adevăratului Dumnezeu îți aducem cinstea și pentru harul că Tu ne-ai inclus în planul Tău de mântuire.

Iubite Domn, Ție Îți aducem slava, cinstea și mărirea, în vecii vecilor. Fie ca toți care astăzi au auzit Cuvântul Tău și-l cred, să plece din acest loc cu siguranța că ei au fost hotărâți să aibă parte de răpire. Ei cred acum, iar apoi vor vedea ceea ce ei au crezut. Ia ultima îndoială, dă totul deoparte și dăruiește credința care triumfă, căci credința este biruința care a biruit lumea, cu toate întrebările și toate îndoielile a biruit lumea. Iubite Domn, Îți mulțumesc pentru biruința de pe Golgota. Laud puterea Sângelui Tău, a Cuvântului și a Duhului Tău. Îți mulțumesc pentru gloata răscumpărată prin Sânge. În curând Te vom vedea. Timpul este aproape, timpul a sosit. Lăudat și cinstit să fie Numele Tău sfânt Isus. Aleluia! Amin. Doamne, Tu ai făcut lucruri mari cu noi aici. Bucurați-vă în Domnul, mulțumiți-I. Aleluia!